

AKTIV ISLAM

Oktober-December 2018

www.aktivislam.dk

Årgang 59

Verdensfred og sikkerhed
De afgørende problemstillinger i vor tid

4

Cannabis: En tabt kamp?

13

Omskæring af drengebørn
- I overensstemmelse med
den hippokratiske ed

48

En storslået forudsigelse om de sidste dage

Hazrat Huzaifa(ra) beretter at den Hellige Profet (sa) sagde:

“Profetdømmet vil blive i blandt jer så længe Allah ønsker det. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil kalifatet blive etableret på profetdømmets grundlag, og det vil forblive så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil despotiske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil tyranske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil han lade det ophøre. Efter dette vil kalifatet genopstå på profetdømmets grundlag.”

Herefter blev den Hellige Profet (sa) tavs.

(Musnad Ahmad bind 5, side 342, Hadith nummer 17939. Mishkat ul Masabih, Kitabur-Riqaq, Bab Al-Anzar wal-Tabzir)

Note:

As. er en forkortelse for alihissalam, dvs. fred være over ham

Sa. er en forkortelse for sallallahu alihi wa sallam, dvs. Allahs fred og velsignelser være over ham

Indholdsfortegnelse

AKTIV ISLAM

Oktober-december 2018

- 4 Verdensfred og sikkerhed
De afgørende problemstillinger i
vor tid
- 20 Koranens autenticitet
- 48 Omskæring af drengebørn - I
overensstemmelse med den hip-
pokratiske ed

- 13 Cannabis: En tabt kamp?
- 46 Muslimer for fred
- 36 Jul og Jesus (as):
Hvad er sammenhængen?
- 43 Fader jul og Burqa forbud

Hovedansvarlig

Mohammad Zakaria Khan

Redaktion

Muhammad Akram
Naimatullah Basharat
Falahuddin Malik

Henvendelse til:

Islams Ahmadiyya Menighed
Eriksminde Alle 2
2650 Hvidovre
Tlf: 36 75 35 02 Fax : 37 75 00 07
www.aktivislam.dk : www.alislam.dk

ISSN: 0108-7290

Den 6. oktober 2015 holdt Overhovedet for den verdens-omspændende Islams Ahmadiyya Menighed, den Femte Khalifah, Hans Hellighed Hadrat Mirza Masroor Ahmad^{aba} en historisk tale ved en særlig samling afholdt af det stående udvalg for udenrigsanliggender ved det hollandske nationale parlament i byen Haag foran mere end 100 højtstående embedsmænd og gæster. Den formelle begivenhed blev indledt, da hr. Van Bommel bød Hans Hellighed velkommen til parlamentet og præsenterede udvalgets medlemmer. Han bød også flere udenlandske parlamentarikere, ambassadører og højtstående embedsmænd velkommen, der repræsenterede lande som Albanien, Kroatien, Irland, Montenegro, Spanien og Sverige.

VERDENSFRED OG SIKKERHED— DE AFGØRENDE PROBLEMSTILLINGE

I VOR TID

Hadrat Mirza Masroor Ahmad, Khali-fatul-Masih V^{aba} sagde:

Bismillahir-Rahmanir-Rahim – I Allahs navn, den Nådige, den Evig Barmhjertige.

Alle ærede gæster, Allahs fred og velsignelser være med jer alle. For det første vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at udtrykke min dybeste taknemmelighed over for denne begivenheds arrangører for at have inviteret mig til at tale for denne forsamling.

I verden i dag ser vi, at visse emner konstant bliver fremhævet og betegnet som de mest væsentlige problemer i vor tid. For eksempel lægger nogle folk vægt på truslen fra global opvarmning og klimaforandring.

Så er der andre, som er ekstremt bekymrede for eskaleringen af forskellige konflikter og den øgede ustabile

tilstand i verden. Hvis vi analyserer situationen objektivt, vil vi indse, at fred og sikkerhed virkelig er de mest afgørende emner i vor tid. Uden tvivl bliver verden mere og mere ustabil og farlig for hver dag, der går, og der er flere potentielle årsager til dette. For eksempel kan den finansielle krise og økonomiske ustabilitet, som har ramt mange steder i verden, være en væsentlig faktor.

En anden mulig årsag er den uretfærdighed, som visse verdensledere udviser over for deres eget folk og over for andre. En tredje årsag kan være, at visse religiøse ledere prioriterer deres egne personlige interesser over hvad, der er bedst for alle andre og ikke varetager deres ansvar med oprigtighed. Hvad angår internationale forhold kan en væsentlig kilde til konflikt meget vel være misforholdet mellem verdens rige og fattige nationer.

Man kan erfare, at stærke na-

tioner ofte prøver at drage nytte af fattige nationers naturressourcer uden at tildele dem en passende andel af deres egne goder. Således findes der en lang række mulige årsager til, at verdensfreden bliver forstyrret, hvoraf jeg kun har nævnt nogle få. Hvad end årsagen er, mener jeg bestemt, at mangel på fred i verden er denne generations mest overhængende fare.

Efter at have hørt dette vil mange af jer måske svare, at det er i muslimske lande, hvor vi ser mest ustabilitet, og at manglen på fred i verden bunder i den uro, som vi ser i den muslimske verden.

I vil måske antage, fordi jeg er leder af en verdensomspændende muslimsk menighed – Islams Ahmadiyya Menighed – at også jeg bærer noget af ansvaret for dette. I tror måske endda, at dannelsen af ekstremistiske grupper og terrorismens opståelse er inspireret af islamisk lære. Men det er fuldstændig uretfærdigt at forbinde Islam med disse uroligheder og dette had.

På nuværende tidspunkt er der ingen grund til at gå i detaljer om religionernes historie, men lad det være tilstrækkeligt at sige, at hvis vi ser objektivt på alle religioners historie, lægger vi

mærke til, at deres tilhængere gennem tiden bevæger sig væk fra den oprindelige lære, hvilket fører til intern splittelse og konflikter. Folk blev dræbt, og de blev påført store grusomheder.

Med dette i mente accepterer jeg fuldt og helt, at gennem tiden har muslimer også bevæget sig væk fra Islams sande lære. Dette førte til, at der udviklede sig frustrationer og stridigheder, som igen har ført til sektersisme, vold og uretfærdighed. Men fra en sand muslims perspektiv formindskes min tro ikke ved at iagttage Islams fortvivlede tilstand.

Det er fordi for over 1400 år siden profeterede Islams Grundlægger, den Hellige Profet Muhammad (fred være med ham), at Islams lære efterhånden ville blive forvansket, og muslimerne ville gennemgå et moralsk forfald. Men han forudsagde også, at i en sådan tid af åndeligt mørke vil en Reformator blive sendt af Gud den Almægtige som den Lovede Messias og Imam Mahdi^{as} for at lede menneskeheden tilbage til Islams sande og fredelige lære.

Som forudsagt af den Hellige Profet (fred være med ham), oplyste den Lovede Messias (fred være med ham) os om Islams oprindelige og fuldendte fre-

delige lære. Således er vi Ahmadi-muslimere ikke blandt de mennesker, som skaber eller deltager i nutidens uroligheder og uorden. Tværtimod er vi de folk, som ønsker fred i verden. Vi er de folk, som søger at helbrede verden.

Vi er de folk, som søger at forene menneskeheden. Vi er de folk, som søger at ændre alle former for had og fjendtligheder til kærlighed og hengivenhed. Og vi er bestemt de folk, som bestræber sig på at etablere verdensfred. Som religiøs leder ønsker jeg blot at sige, at vi, i stedet for at beskylde og provokere hinanden, bør stræbe efter at skabe sand og langvarig fred i verden.

I denne henseende informerede Ahmadiyya Menighedens Grundlægger os om et vitalt princip. Han sagde, at for at etablere fred var det nødvendigt for menneskeheden at bestræbe sig på at omfavne og følge Gud den Almægtiges Attributter efter bedste evne. Han sagde, at dette var vejen til at sikre menneskeheden fortsatte velbefindende. Han forklarede yderligere, at menneskeheden velfærd og fremgang, både fysisk og åndeligt, var direkte relateret til at følge Guds Egenskaber, idet alle former for fred udspringer af Hans Egenskaber.

Dette afspejles i det første vers af den Hellige Koran hvori det siges, at Allah er Den Som er ”alle verdeneres Herre”. Dette betyder, at Han er Forsyneren, Opretholderen og Herren over hver eneste person og hver eneste slags skabning. Han er ikke kun muslimernes Gud, men Han er de kristnes, jødernes og hinduernes, ja alle folks Gud – hvad deres religion eller tro end er.

Guds kærlighed og barmhjertighed for Sin skabning er uden sammenligning og unik. Han er også den Nådige og den Barmhjertige. Han er Kilden til Fred. Når Islam således foreskriver, at en muslim bør søge at tilegne sig Guds Egenskaber, bliver det umuligt for en sand muslim at skade andre. Snarere binder en sand muslims tro ham til at elske hele menneskeheden og behandle enhver person med respekt, imødekommenhed og sympati.

Spørgsmålet stilles ofte, at hvis Islam er en fredelig religion, hvorfor har Koranen så tilladt krig? Men denne tilladelse bør forstås i dens rette kontekst og i lyset af, hvad jeg lige har forklaret. Bevarelsen af langvarig fred er yderst nødvendig og værdifuld. Og under nogle omstændigheder er straf og advarsler påkrævet for at sikre langvarig fred.

Hadrat Khalifatul-Masih Vaba ved det Stående Udvalg for Udenrigsanliggenders særlige samling i det Hollandske Nationale Parlament

Hadrat Khalifatul-Masih Vaba med medlemmer af det Stående Udvalg for Udenrigsanliggender ved det Hollandske Nationale Parlament

Derfor, da tilladelse til krigsførelse blev givet af Allah den Almægtige, blev den givet som en middel til genoprettelse af fred og kun som et middel til forsvar. Det er således yderst uretfærdigt, at visse grupper eller enkeltpersoner søger at forbinde den Hellige Koran og den Hellige Profet (fred være med ham) med vold og grusomhed. Hvis vi studerer den Hellige Koran og den Hellige Profets (fred være med ham) liv upartisk, så viser det sig, at Islam er fuldkommen imod alle former for ekstremisme og blodudgydelse.

På grund af begrænset tid kan jeg ikke gå i detaljer, men alligevel vil jeg nævne visse grundlæggende islamiske læresætninger, som hævet over enhver tvivl beviser, at Islam er en fredelig religion. Som tidligere nævnt lyder en grundlæggende og sædvanlig beskyldning, at Islam er en religion, som fremmer ekstremisme og krig. Men intet kan være længere fra sandheden.

I sura 2, vers 191 har Allah befale, at krig altid kun kan retfærdiggøres som et middel til forsvar. Dette punkt gentages i sura 22, vers 40, som kategorisk slår fast, at tilladelsen til krig kun gives til dem, som er blevet angrebet og som krig er påtvunget. Endvidere, hvor Allah den Almægtige har givet muslim-

ske regeringer tilladelse til krig, er den alene givet for at sikre religionsfrihed og trosfrihed. Således har Allah i sura 2, vers 194, pålagt muslimerne, at de ikke har tilladelse til at deltage i kamp eller krig, hvor religiøs frihed allerede eksisterer.

Derfor har intet muslimsk land, gruppe eller individ ret til at deltage i nogen form for vold, krigsførelse eller lovløshed hverken mod staten eller dens folk. Ganske enkelt er regeringer i Europa og i Vesten sekulære, og således kan en muslim aldrig have ret til at overtræde landets love, at gøre voldelig modstand mod regeringen eller anspore til nogen form for opstand eller oprør.

Selv hvis en person mener, at han eller hun ikke har sand religionsfrihed, når vedkommende bor i et ikke-muslimsk land, må sådanne personer ifølge islams sande lære ikke tage del i splid eller ulovlighed; i stedet bør de forlade landet og udvandre til et sted med mere gunstige forhold.

I den Hellige Koran sura 16, vers 127 er muslimske regeringer blevet befale, at hvis de nogensinde bliver angrebet skal de besvare det i samme forhold og begrænse sig til selv-forsvar. Således gør Koranen det meget tydeligt, at straf bør være begrænset og

stå i forhold til den ulovlige handling. I sura 8, vers 62, siger Allah, at hvis dine modstandere har ondt sinde og planlægger at skade dig, men derefter beslutter sig for at afstå og vender sig mod forsoning, så skal man straks acceptere deres gestus og arbejde for en fredelig løsning, uanset hvad deres motivation er.

Denne lære i Koranen er et afgørende princip for at bevare international fred og sikkerhed. I verden i dag er der mange eksempler på lande, som har valgt at udvikle en meget aggressiv politik som svar på andres tilsyneladende fjendtligheder. Det ser ud til, at de følger princippet, at det er bedre at ødelægge dem, før de ødelægger os”.

Men Islam lærer, at ingen mulighed for at opnå fred bør forbigås; derfor, selv hvis kun et spinkelt håb findes, skal du forsøg at gribe chancen. I sura 5, vers 9, har Allah den Almægtige foreskrevet, at en nations eller et folks fjendtligheder ikke bør forhindre dig i at handle på anden måde end med retfærdighed og rimelighed. Islam lærer, at under alle omstændigheder, uanset vanskeligheder, bør man holde fast ved retfærdighedens principper og integritet. Således er retfærdighed og rimelighed yderst vigtige selv i krig, og når en krig afsluttes, skal sejrherren fortsat handle

retfærdigt og aldrig gøre brug af uretmæssig grusomhed.

Men i verden i dag finder vi ikke lignende høje moralske standarder eller integritet; i stedet pålægger lande sanktioner og restriktioner efter en krigs afslutning, som begrænser udviklingen hos de besejrede parter og som forhindrer deres nationer i at opnå sand frihed eller uafhængighed. Den slags politik skader internationale forhold og kan kun forøge frustrationer og få en negativ indvirkning. Sandheden er, at vedvarende fred kan aldrig etableres, indtil retfærdighed findes på alle samfundets niveauer. En anden vigtig islamisk lære, som findes i den Hellige Koran i sura 8 vers 68, fastslår, at muslimer ikke må tage fanger undtagen i en regulær krigstilstand. Ekstremister og terrorgrupper, som tager fanger uden grund, handler fuldkommen i modstrid med Islams lære. Ifølge rapporter tager de ikke kun fanger, men påfører også deres ofre de mest barbariske grusomheder.

Det, som disse terrorgrupper udfører, kan kun fordømmes på det kraftigste. Tværtimod lærer Koranen, at selv med retmæssige krigsfanger er det bedre at være eftergivende og løslade dem, når det er muligt. Et gyldent princip for etablering af fred står i den

Hellige Koran sura 49, vers 10, hvoraf det fremgår, at hvis uenighed opstår mellem to nationer eller grupper, bør en tredje part søge at mægle og opnå en fredelig løsning på konflikten.

Hvis en part i en aftale mellem lande uretfærdigt søger at undertrykke den anden og handler i strid med den forhandlede afgørelse, bør de andre nationer forene sig og bruge magt, om nødvendigt, for at standse angriberen. Men når den aggressive part trækker sig tilbage, bør denne ikke blive ydmyget eller urimeligt begrænset. I stedet bør den have lov til at fortsætte som en fri nation og et frit samfund. Det er af stor betydning at handle efter dette princip i verden i dag, især for stormagterne og internationale organisationer som De Forenede Nationer.

I forhold til at etablere verdensfred findes der i den Hellige Koran sura 22, vers 41, et særdeles betydningsfuldt princip, som sikrer universel religionsfrihed. I Koranen fastslås det, at hvis krig ikke var tilladt ville ud over mo-skeer også synagoger, templer og andre steder for tilbedelse af alle religioner være i stor fare. Hvor Allah den Almægtige har givet tilladelse til brug af magt, var det således ikke kun for at beskytte Islam, men for at frelse al religion.

Islam garanterer i sandhed frihed, rettigheder og beskyttelse for folk af alle religioner. Islam beskytter et-hvert individs ret til at vælge sin retning eller tro. Jeg har fremlagt nogle få vigtige punkter for jer fra den Hellige Koran, som er vejen til at fremme sammenhold på alle samfundets niveauer og i alle dele af verden. Disse er de gyldne nøgler til fred, som den Hellige Koran har overrakt til verdens folk.

Dette er den lære som blev fulgt til fuldkommenhed af den Hellige Profet (fred være med ham) og hans sande disciple. Afslutningsvis vil jeg gentage, at verden står i akut behov for fred og sikkerhed. Dette er nutidens mest påtrængende problem.

Alle nationer og alle folkeslag er nødt til at finde sammen til alles bedste og forenes i deres bestræbelser på at standse alle former for ondskab, forfølgelse, og uretfærdighed begået i religionens navn eller på enhver anden måde. Dette inkluderer hån mod enhver religion, som kan fremkalde frustrationer og misundelse, og det inkluderer selvfølgelig også ekstremistiske gruppers hadefulde akti-viteter, som misbruger religionens navn til at retfærdiggøre deres onde handlinger.

Endvidere må vi være oprigtige

over for alle nationer og søge at hjælpe dem, så hvert eneste land kan få fremgang og realisere dets potentiale. Den jalousi og de stridigheder, som vi er vidne til, er resultatet af hæmningsløs higen efter rigdom. I denne henseende har den Hellige Koran udtrykt et gyldent princip, som lyder, at man ikke må begære andres rigdom. Ved at følge denne lære kan vi også fremme fred i verden.

På hvert niveau af samfundet skal betingelserne for retfærdighed opfyldes, så enhver person, uanset tro, kaste eller farve, kan stå på egne ben med værdighed og ære. I dag ser vi mange udviklede lande forøge deres investeringer i de fattigere udviklingslande.

Det er bydende nødvendigt, at de handler med retfærdighed og søger at hjælpe og ikke blot udnytter disses naturressourcer og billige arbejdskraft til deres egen nationale vinding og med profit for øje. De bør søge at geninvestere størstedelen af hvad de har tjent i disse lande og bruge formuen til at hjælpe den lokale befolkning med at udvikle sig og blomstre.

Hvis de udviklede lande handler således, vil det ikke kun gavne de

fattigere lande, men vil vise sig at være til gensidig fordel. Det vil styrke tiltro og tillid og fjerne frustrationer som kan ophobe sig.

Det vil eliminere forestillingen om, at de rige lande kun tænker på sig selv og på uretfærdig vis ønsker at drage nytte af de svages og fattiges ressourcer. Derudover vil det give mulighed for at forbedre de lokale økonomier og således løfte hele verdens økonomi og finansielle vilkår. Det vil uden tvivl skabe en følelse af fællesskab, medfølelse og medmenneskelighed i det globale samfund. Og det vil frem for alt danne grundlag for ægte fred i verden. Hvis vi ikke tager hensyn til dette, vil verdens aktuelle tilstand føre til udbruddet af en destruktiv verdenskrig, hvis følger vil kunne mærkes i flere generationer, hvilket fremtidige generationer ikke vil tilgive os.

Med disse ord vil jeg nu gerne tage afsked med jer. Må Allah gøre det muligt, at sand fred opstår i verden.

Mange tak

Cannabis: En tabt kamp?

Syed Amer Safir - UK

Hvad siger islam om brugen af stoffer som cannabis, især til rekreative formål, på et tidspunkt, hvor flere og flere lande overvejer at legalisere disse stoffer til hverdagsforbrug?

Cannabis debattens baggrund

For nylig i Storbritannien fik en kontroversiel stor sag offentlig opmærksomhed, som involverede brugen af medicinsk cannabis, hvilket er en form for cannabis, der anvendes til behandling af visse sygdomme. Moderen til et 12-årigt barn, der lider af alvorlig epilepsi, fik debatten til at åbne sig op igen om legalisering af stoffet. Modernens begrundelse er, at det er det eneste stof, der giver hendes søn roen mellem sine daglige livstruende anfald. Sagen genantændte den megen ophidset debat om forbruget af Cannabis i offentligheden med stor sympati for det

unge menneske.

Cannabis indeholder også cannabidiol (CBD), som har vist sig at kunne mindske anfaldene hos børn med svær epilepsi. Efter denne sag vil lægerne i Storbritannien snart kunne ordinere medicinsk cannabis, da indenrigsministeren Sajid Javed også blev rådgivet om de i behandlingsmæssige fordele af rådet "Advisory Council on the Misuse of Drugs" 2 . I USA er brugen "medicinsk cannabis" allerede lovligt i 31 stater.

Mens de medicinske fordele ved cannabis generelt hævdes at være positive, bruges lægemidlet mest til rekreativt for at blive "høj", det skaber i brugeren en følelse af afslapning og lykke, end sundhedsmæssige fordele. Legaliseringen af cannabis til hverdags brug har været genstand for større

Cannabis bruges hovedsagelig over hele verden til at blive 'høj', giver en midlertidig følelse af afslapning hos brugerne.
gjbmiller | pixabay.com

kritik i de seneste måneder.

I Storbritannien er cannabis det mest udbredte ulovlige stof, også kendt under navne som marihuana, dope, draw, ganja, græs, hash, krydderurter, krukke, choof og ukrudt. Stærkere cannabisarter går ofte under navnet skunk, der dyrkes for deres højere koncentration af den vigtigste aktive ingrediens, nemlig THC (tetrahydrocannabinol). I en undersøgelse fra 2016 hævder 118 millioner amerikanere at have indtaget marihuana på et tidspunkt i deres liv - det svarer til en amerikaner ud af tre. Hverdagsbrug er lovligt i 9 stater og Washington, DC 3 Uruguay var det første land til at legal-

isere salget af cannabis til fritidsbrug i december 2013. For nyligt har det canadiske parlament vedtaget loven, der legaliserer hverdagsbrugen af cannabis. Canadierne vil lovligt kunne købe og indtage cannabis fra september i år som det andet land i verden.

Så hvad siger islam om brugen af stoffer som cannabis på et tidspunkt, hvor flere og flere lande overvejer ideen om legalisering af sådanne stoffer. Ikke blot til medicinsk brug, men også til uformelt forbrug?

Svar fra verdensomspændende leder af Ahmadiyya muslimsk menighed
Jeg spurgte Hans Hellighed, Hazrat Mirza Masroor Ahmad må Allah være hans hjælper, verdensomspændende leder for Ahmadiyya muslimsk menighed, hvad er den islamiske holdning om brugen af cannabis. Læserne af The Review of Religions vil have haft glæde af de forskellige emner som Hans Hellighed har udtalt sig om, som vi har offentliggjort gennem årene. Disse svar er baseret på dyb visdom og er altid baseret på Islams sande lære. Her gav Hans Hellighed følgende svar på mit spørgsmål om islams perspektiv på stoffer som cannabis og andre rusmidler.

Hans Hellighed svarede:

'Narkotika af hvilken som helst art er forbudte, fordi de er skadelige for mennesker. I islam er noget, der tager én væk fra fromhed forbudt. På den hellige profets SAW tid drak folk alkohol og det forhindret dem i deres daglige bønner på grund af beruselse, derfor blev det forbudt. Nogle mennesker spørger, hvorfor cigaretter ikke er forbudt som andre stoffer [som cannabis]. Dog har Hazrat Mirza Ghulam Ahmad den forjættede Messias og tidens Imam Mahdi og grundlæggeren af Ahmadiyya muslimsk menighed har sagt: selvom cigaretter ikke er forbudte, så hvis de havde eksisteret i den hellige profets tid, så ville de have været forbudt. Nu ser vi med cigaretter, at folk har indset deres skadevirkninger. Nu er de udstyret med tydelige advarselsetiketter ud på cigaretpakkerne.

Kræft, lungesygdomme og lignende skadevirkninger forbundet med rygning er nu almen viden.

(I forbindelse med legalisering af narkotikum) på samme måde med stoffer som cannabis og ganja mv., vil deres skadelige virkninger blive offen-

tlige kendt i fremtiden (i øjeblikket er nogle mennesker fortalere for, at de ikke er skadelige for helbredet). Islam siger, hvis noget er skadeligt i små mængder, er det forbudt. Men dog siger Islam også, hvor det kan gavne med hensyn til specifikt at hjælpe med at redde et menneskeligt liv, der er det tilladt at bruge stoffet.

Selv om der klart er nogle medicinske fordele ved cannabis, tyder flere tilfælde på, når man indtager større mængder af cannabis, kan brugerne have ubehagelige oplevelser afhængigt af deres humør og omstændigheder. De oplever blandt andet forvirring, hallucinationer, angst og paranoia.

Nogle brugere kan opleve psykotiske symptomer med hallucinationer og vrangforestillinger, der varer nogle få timer, hvilket kan være meget ubehageligt. Regelmæssig brug af stoffet har vist sig at fordoble risikoen for at udvikle en psykotisk episode eller langvarig skizofreni. 4

Længere tids indtagelse har også vist sig at have en depressiv virkning og reducerer motivationen hos brugeren. Nogle forskere foreslår også, at langvarig brug kan føre til irreversibelt

Skadevirkningerne af cannabis er langt større end fordele.

realworkhard | pixabay.com

mild kognitiv forstyrrelse. 5

Hans Hellighed forklarede den underliggende filosofi om at forbyde sådanne stoffer i islam:

‘Hoved budskabet er, at det er forkert og målet er at prøve på at ændre adfærd. Der bør ikke være fjendskab mod en person, der bruger stoffer, snarere er målet at redde dem. Grundprincippet er, dét som du anser forkert eller skadeligt for dig selv, bør du også betragte som værende forkert og skadeligt for et andet menneske også. Du skal beskytte andre fra dét, som du

vil beskytte dig selv fra.

I hvert fald er islams budskab klart, at rusmidler og stoffer er skadelige. For eksempel sagde den hellige profet sa, at Allah har forbandet vin. Den der drikker vin, den der server vin, den som køber eller som sælger vin og den som distribuerer den. Hvad betyder det? Mens der ikke er en ordineret straf i islam til en misbruger, er der mulighed for en vis administrativ irettesættelse. Formålet bag det ville være at hjælpe en person til adfærdsregulering, så denne er frelst fra at falde under denne forbandelse og guddommelige straf.

Hvorfor vil man falde under denne afhængighed? Da jeg boede i Ghana sendte min nabo som var oberst en flaske alkohol til at sætte på køl i vores køleskabet. Jeg nægtede at gøre dette. Herefter blev obersten rasende og banket kraftigt på vores dør. Obersten sagde, hvilken skade var der ved at lægge en uåbnet flaske i køleskabet? Jeg sagde, at vores profet sagde, at den der drikker alkohol, den som leverer alkohol til at drikke, den der producerer alkohol, den der lagrer alkohol og den der sælger den, er alle helveds beboere. Jeg sagde til ham at afgøre for dig selv, vil jeg gerne være blandt ildens beboere? Selvfølgelig ikke. Vi skal beskytte os selv fra det, som den hellige profet (sa) opfordret os til at holde sig væk fra.“

Hans hellighed henviste mig til nogle vers af Koranen, Hadith og udtalelser fra Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as) den forjættede Messias som en vejledning vedrørende det islamiske perspektiv på narkotika.

I kapitel 2, Den Hellige Korans vers 220, siger Allah den Almægtige:

‘De spørger dig om vin og lykkespil. Sig: “I dem begge er et stort onde og

(nogen) gavn for mennesker. Men deres onde er større end deres gavn. Og de spørger dig, hvad de skal give ud. Sig: Det, der er tilovers. Således gør Allah sine tegnene klare for jer, for at I må tænke jer om.

Koranen siger klart, at der er noget godt. Dog stoffer som cannabis kan deres skadevirkningerne opveje deres fordele. Muslimer advares om kognitive skadevirkninger som sådanne stoffer kan have og forringe ens tankegang.

I kapitel 4, Den Hellige Korans Vers 44, siger Allah den Almægtige: “O I som tror, nærm jer ikke bønnen, når I er beruset [eller: søvndrukne], førend I ved, hvad I siger – ejheller når I har haft kønslig omgang, medmindre I blot passer forbi, førend I har taget bad. Men I er syge eller på rejse eller en af jer kommer fra nødtørftsteden eller I har haft omgang med kvinder og så ikke finder vand, tag så rent sand og gnid jeres ansigter og hænder, thi Allah er den, der renser og tilgiver”.

I en hadith, fortalt af ‘Abdullah bin ‘Umar ra, sagde Allahs Sendebud:

“Hvert rusmiddel er ulovlig, og hvilken som helt rusmiddel der forårsager

Langvarige negative bivirkninger af cannabis er traumatiserende og kan have permanent fysisk og psykologisk skade herunder skizofreni.

rexmedlen | pixabay.com

forgiftning i store mængder, er også forbudt at bruge i små mængder.”

Den forjættede Messias as uddyber dette yderligere og minder os om at:

“I modsætning til evangeliet, der tillader at drikke så længe de ikke bliver fulde af det. Koranen tillader ikke sine tilhængere at drikke alkohol. Den forbyder alkohol fuldstændigt. Ellers ville man fare vild på den hovedvej, der fører én til Gud og Gud vil ikke kommunikere med dig, ej heller vil Han befri en fra sine svagheder. Ko-

ranen siger, at sådanne ting er Satans opfindelse, og du skal beskytte dig fra dem. ‘ 6

Selvom de ikke forårsager skade i små mængder, forbyder disse siger den forjættede Messias. Årsagen til, at rusmidler er forbudte er, fordi de ikke kun påvirker det enkelte individ, men påvirker samfundet som helhed.

Den forjættede Messias siger:

“Alle de velhavende mennesker, der drikker alkohol, de bærer også syndens byrde for de mennesker, der drikker

under deres indflydelse og påvirkning. Du, der hævder at være dannet! Ved at denne verden ikke er evig, så tage i agt. Opgiv enhver ekstrem adfærd. Hold jer væk fra ethvert form for rusmiddel. Det er ikke alene alkohol, der ødelægger en person. Opium, ganja, charas, bhang, tarhi og alle andre afhængigheder er alle lige destruktive. De ruiner sindet og ødelægger liv. Så undgå alle sådanne stoffer. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ville vælge at give sig i kast med disse rusmidler, når de hvert år koster livet for flere tusinde misbrugere - for slet ikke at nævne Herrens straf efterfølgende. 7

Desuden siger den forjættede Messias as:

“Når en person bliver afhængig af stoffer, bliver det svært for ham at stoppe. Hvad er stoffer? På den ene side ødelægger de livet, og på den anden side er de næring for livets. Hvis en stofmisbruger ikke får sin dosis af stoffet, så kan vedkommende endda dø af det. ‘ 8

.....
Om forfatteren: Syed Amer Safir er chefredaktør og leder af The Review of Religions.

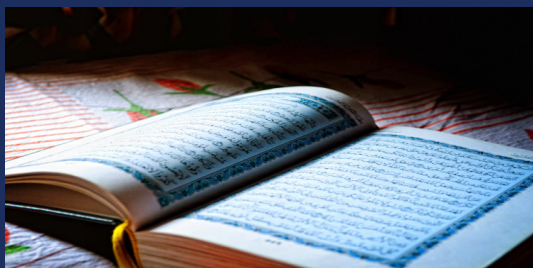
slutnoter

1. <https://www.theguardian.com/lifeand-style/2018/jun/22/legalise-medical-cannabis-uk-billy-caldwell-law-reform>
2. <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/medical-cannabis-uk-prescriptions-legal-explained-benefits-sajid-javid-a8466236.html>
3. <https://www.statista.com/topics/3117/recreational-marijuana/>
4. <https://www.rcpsych.ac.uk/healthadvice/problemsanddisorders/cannabismental-healthkey.aspx>
5. <https://www.bbc.co.uk/news/uk-44531112>
6. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad som Noahs Ark (Tilford, Surrey: Islam International Publications Limited, 2016), 47.
7. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad som Noahs Ark (Tilford, Surrey: Islam International Publications Limited, 2016), 114-115.
8. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad som , Malfuzat , vol.2, 423.

KORANENS AUTENTICITET

Et uddrag af en længere besvarelse på anklagen om, at den nuværende Koran ikke er autentisk, og ikke stemmer overens med den Koran som blev dikteret og videregivet af Profeten Muhammad.

Imam Falah Malik

Indledning

I århundreder har kristne missionærer søgt at modbevise Koranens autenticitet. Deres påstand kredser først og fremmest omkring argumentet, at der var forskellige versioner af Koranen i Profeten Muhammads tid, og at Kaliffen 'Uthman fik alle disse versioner brændt og kun beholdte en udvalgt version. Ligeledes fremlægges argumentet, at 'Abdulla Ibn Mas'ood, Salim, Mu'adh bin Jabal og Ubay bin Ka'b var de eneste der havde lært Ko-

ranen rigtigt fra Profeten Muhammad, og at nogle af disse var uenige med den version Kalif 'Uthman havde godkendt.

Det skal nævnes at dette er min personlige respons og derfor ikke bør ses som en officiel respons på vegne af nogen organisation eller menighed.

Koranens autenticitet

Muslimer anser Koranen som Guds åbenbarede ord til Profeten Muhammad. Koranen blev åbenbaret til Profeten Muhammad i tidsrummet mel-

lem starten af hans kald som profet og hans død. Dette svarer til ca. 21 år ifølge den gregorianske kalender og tidsregning. For at bevare Koranen benyttedes der hovedsageligt to metoder til at bevare Koranen. Den ene metode var en omhyggelig skriftlig nedskrivning og afskrivning af Koranen. Den anden metode var en mundtlig overlevering af Koranen gennem at memorere den.

Nedskrivning af Koranen gennem Profetens diktering

Som sagt var den ene metode nedskrivning og afskrivning af Koranen. Ligeså snart Profeten Muhammad modtog en åbenbaring fik han den skrevet ned gennem sin egen diktering. Følgende personer nævnes i beretningerne som dem der nedskrev Koranens åbenbaring:

- 1.Zayd bin Thabit
- 2.Ubay bin Ka'b
- 3.'Abdullah bin Sa'd bin Abi Sarah.
- 4.Zubayr bin Al-'Awam.
- 5.Khalid bin Sa'id bin Al-'As.
- 6.Abban bin Sa'id bin Al-'As.
- 7.Hanzalah bin Ar-Rabi' Al-Asadi.
- 8.Mu'ayqib bin Abi Fatimah.

- 9.'Abdullah bin Arqam Az-Zuhri.
- 10.Shurahbil bin Hasanah.
- 11.'Abdullah bin Rawahah.
- 12.Abu Bakr.
- 13.'Umar.
- 14.'Uthman.
- 15.'Ali.

(Fath-ul-Bari, Bind 9, s. 19, taget fra: Ahmad 2016)

Tradition blandt muslimer for at memorere Koranen

Den anden vigtige kilde til at bevare Koranen er som sagt den mundtlige overlevering. Muslimer skal kunne huske dele af Koranen for at recitere dem i de fem daglige islamiske bønner. Dette er et velkendt faktum. Muslimske børn verden over memorerer typisk en del af Koranen, og denne tradition var endnu mere hyppig i Profeten Muhammads tid og tiden efter ham. Det er vigtigt at notere, at Koranen i starten af Profeten Muhammads profetdømme blev åbenbaret i mindre omfang, i mindre bidder og med større mellemrum mellem åbenbaringerne. Nogle gange var der flere måneders mellemrum mellem to åbenbaringer i Koranen. En af årsagerne til dette

var, at Koranens åbenbaring i starten var noget nyt for de tidlige muslimer og derfor blev Koranen på dette tidspunkt ikke åbenbaret i stort omfang. På denne måde kunne de nye muslimer let forstå, nedskrive og memorere disse åbenbaringer. Med tiden, som muslimerne fik større forståelse for Koranens lære og blev mere vant til at memorere den, voksede omfanget og hyppigheden af åbenbaringerne. Ligeledes voksede antallet af muslimer, så der var langt flere folk der kunne memorere Koranen. I slutningen af Profeten Muhammads profetdømme overgik antallet af muslimer hundredtusind, hvilket gjorde det let at bevare Koranen, da mange tusind muslimer memorerede den eller dele af den (Ahmad 2016). Hvis man regner ud fra det faktum at de var ca. 100.000, ville de tilsammen kunne huske Koranen mange gange, selv hvis man sorterede dem fra der kunne hele Koranen udenad. Der er over 6600 vers i Koranen tilsammen. Selv hvis hver af de 100.000 tilhængere kunne blot ét vers hver af Koranen ville de tilsammen have bevaret det der svarer til Koranen 15 gange i deres hukommelse. Men faktum er, at utallige blandt dem

kunne hele Koranen udenad eller flere kapitler af den udenad. Samtidigt er det værd at nævne, at araberne i før-islamisk tid og tidlig islamisk-tid havde tradition for at memorere og videreføre deres beretninger og poesi mundtligt, og derigennem bevare det i deres hukommelse. Derfor havde de udviklet en yderst stærk evne til meget præcist at memorere tusinder af vers. Dette faktum støttes også af forskningen. F.eks. nævnes dette faktum i bogen "The Oral Tradition of Classical Arabic Poetry – Its Character and Implications" (Zwettler 1978, s. 4). Men med hensyn til Koranens bevaring var der to andre vigtige faktorer, som muliggjorde en perfekt overlevering.

Den ene faktor er, at der siden Islams grundlæggelse er tradition blandt muslimerne for at recitere Koranen højt dagligt og offentligt. F.eks. reciterer imamerne dele af Koranen i de fem daglige fællesbønner i moskéerne. I religionshistorien og religionssociologien arbejder man også ud fra den erkendelse, at praksis er meget sværere at ændre end tro. Dvs. hvis noget, som f.eks. bønnen, har fundet sted offen-

tligt i alles påsyn og påhør hver eneste dag og flere gange om dagen, så er det med stor sandsynlighed samme måde hvorpå bønnerne har foregået og recitationen har fundet sted.

Jeg kan med garanti sige, at jeg, som ikke er hafiz, selv med min beskedne hukommelse og beskedne viden om klassisk arabisk, straks kan høre hvis en imam i bønnerne kommer til at recitere bare en enkelt vokal forkert. Så hvis der var sket den mindste ændring i Koranen, ville alle de sahaba, og folk der havde mødt sahaba have opdaget det under den daglige offentlige recitation i bl.a. de fem daglige bønner. Det er vigtigt at notere her at der var tusindvis af sahaba tilstede både i Kalif Abu Bakr og i Kalif 'Uthmans tid og ligeledes tusindvis af folk der var blevet belært af sahaba. Herudover var der tusinder af huffaz, og arabisk var deres modersmål. Hvis Kalif Abu Bakr og Kalif 'Uthmans godkendte Koraner havde indeholdt fejl, var de meget hurtigt blevet opdaget i den daglige offentlige recitation blandt tusinder af muslimer. Men dette var ikke tilfældet. Den anden faktor er, at Koranen, i modsætning til før-islamisk poesi, både havde en mundtlig og en skrift-

lig overlevering, hvilket muliggjorde den sikre overlevering. Kulturen blandt muslimerne for at memorere Koranen var en ekstra foranstaltning udover det faktum, at Koranens vers blev skrevet ned øjeblikkeligt efter Profeten Muhammad modtog versets åbenbaring. Effekten af den sideløbende mundtlige såvel som skriftlige videreførelse af Koranen nævnes også i den nyere forskning som en relevant faktor for dens sikre overlevering. Grunden til dette er, at den mundtlige overlevering, gennem at memorere Koranen, beskyttede den skriftlige overlevering for fejl og ændringer, og ligeledes beskyttede den skriftlige overlevering den mundtlige overlevering for fejl og ændringer. Dette vil jeg komme ind på igen senere.

Artiklen "Is the Quran perfect preserved?" nævner at et stort antal folk, der kunne hele Koranen udenad, døde i en krig under Kalif Abu Bakrs kalifat. Dette er i bund og grund irrelevant for det artiklen prøver på at bevise, da den mangler at bevise at alle muslimernes huffaz døde i denne krig, og at der ikke var nogen huffaz

blandt dem derefter. Artiklen nævner at 700 huffaz døde i denne krig. Andre islam-kritiske lærde som William Muir nævner 500 huffaz. Disse 500 huffaz var en del af en militærenhed på hele 3000 huffaz (William Muir, "The Caliphate", taget fra: Ahmad 2016). Og disse 3000 huffaz var højst sandsynligt langt fra alle der kunne Koranen udenad, da de kun udgjorde de huffaz som allerede var en del af den muslimske hær under denne krig, men som senere blev gjort til en separat specialstyrke. Kvinder, børn og ældre mænd, som ikke var en aktiv del af hæren, men som kunne Koranen udenad, er ikke talt med her. Dermed var antallet af muslimske huffaz, selv efter at de 500 huffaz døde, oppe på flere tusind individer.

Koranen samles i et bind

Det var på dette tidspunkt, hvor der var så mange huffaz blandt muslimerne, at Kalif Abu Bakr, på 'Umars forslag, en af de mest prominente og tætte tilhængere af Profeten, samlede Koranen i et bind. Det er værd at huske, at dette skete ca. samme år som Profeten Muhammad døde i ca. år 632. Dette er så kort en periode, at

det ville være stort set umuligt at den mundtlige såvel som den skriftlige overlevering af Koranen, som fastsat af Profeten, ville være påvirket. Derfor kan vi regne med, at Koranen på dette tidspunkt både i form af håndskrifter og mundtlig overlevering gennem udenadslære var præcist som Profeten havde dikteret den. Kalif Abu Bakr fik Zaid bin Thabit, en af dem der fik Koranen dikteret af Profeten, til at indsamle de originale dele af Koranen, som Profeten selv havde dikteret (Ahmad 2016). Når der var tale om disse originale og autentiske dele, som blev samlet kort efter Profetens død, og som var dikteret af Profeten selv, hvad nytter det så at prøve at modbevise Koranens autenticitet, ved at nævne kontroversielle beretninger om at visse andre personer måske var imod denne plan? Samtidigt fik Kalif Abu Bakr 2 huffaz til at tjekke alle disse dele grundigt før de blev tilføjet den samlede Koran. Udover dette kunne tusinder af muslimer Koranen udenad, inklusive Kalif Abu Bakr, 'Umar og Zaid bin Thabit selv. Mange af Profetens sahaba er nævnt i historiebøgerne, som huffaz, inklusive de 4 kaliffer Abu Bakr, 'Umar, 'Uthman og 'Ali. Under

sådanne omstændigheder ville det være stort set umuligt ikke at finde en fejl i den Koran Abu Bakr fik samlet, hvis der var fejl i den. Men vi ser at der blandt muslimerne, inklusive deres huffaz, var stor enighed omkring autenticiteten af denne samlede Koran, hvilket beviser dens autenticitet.

Standardiserede kopier af Koranen

Og nu til spørgsmålet vedrørende hvorfor Kalif 'Uthman fik standardiseret Koranen. Da Koranen blev åbenbaret til Profeten Muhammad, blev den åbenbaret på forskellige arabiske stammers dialekter og udtalemåder. Dette var fordi de arabiske stammer på hans tid var indbyrdes splittede i kultur og forskellige dialekter. På det tidspunkt var der derfor brug for at Profeten kunne lære de forskellige stammer Koranen i forhold til deres dialekt og udtale. Men disse forskelle var meget få og udgjorde kun minimale forskelle i udtale. Sproget, nemlig arabisk, var det samme. Samtidigt skaber disse lette forskelle i ordene ikke sådanne forskelle i betydningen, at det modsiger Koranens lære. Kalif 'Uthman begyndte at modtage be-

retninger om, at ikke-muslimer var begyndt at misforstå de forskellige udtalemåder som forskellige tekster af Koranen. For at fjerne denne misforståelse besluttede Kalif 'Uthman, at Koranen skulle standardiseres til den udgave som Kalif Abu Bakr havde fået samlet til et bind, og som var en samling af de originale tekster Profeten selv havde fået dikteret til de personer som stod for indsamlingen. Hvilken anden version skulle ellers være mere autentisk? Denne versions autenticitet er også blevet bekræftet af historiske fund, hvilket jeg vil komme mere ind på i et senere afsnit. Herimod er de såkaldte andre versioner ikke fundet, som artiklen "Is the Quran perfect preserved?" argumenterer for eksisterede på Kalif 'Uthmans tid.

Det er også værd at vide, at araberne i Kalif 'Uthmans tid var blevet forenede igennem islam, og samtidigt havde Profeten Muhammad, hans kaliffer og hans sahabas fokus på generel uddannelse samt uddannelse i Koranens lære gjort, at der var en stor del af den muslimske befolkning som kunne læse og skrive, og ligeledes

tusinder som kunne Koranen udenad. Igennem denne forening blev alle de arabiske stammer vant med central-dialekten, som på det tidspunkt var Quraish-stammens dialekt. Dette er den dialekt som benyttes i Koranen, hvilken Kalif 'Uthman fik sendt ud i de forskellige dele af det muslimske rige. Derfor var der på dette tidspunkt ikke brug for Koranen på forskellige dialekter længere.

Ligeledes blev Kalif 'Uthmans standardiserede version sendt ud til de forskellige dele af landet i sådan en grad, at den i høj grad var tilgængelig for den generelle muslimske befolkning, hvoraf tusinder var huffaz. Et eksempel på dette er, at under en krig mellem Kalif 'Alis styrker og Ameer Mu'awiyahs styrker, tog soldaterne i Ameer Mu'awiyahs hær Koranen med til slagmarken som skjold, så 'Alis styrker, af respekt for Koranen, ikke ville angribe dem. Dette gjorde de fordi de ønskede at forhandle med Kalif 'Ali og hans hær (Ahmad 2016).

Pointen er, at der var nok udgaver af Kalif 'Uthmans standardiserede Koran ude blandt den generelle muslimske

befolkning. Ellers ville Mu'awiyahs soldater ikke kunne gøre dette. Hvis man ser dette i lyset af det faktum at tusinder af muslimer kunne Koranen udenad, og at langt flere kunne dele af den udenad, ville det være uundgåeligt for hundredvis af muslimer at finde fejl i den standardiserede udgave af Koranen som Kalif 'Uthman fik godkendt, hvis der var fejl i den. Men dette skete ikke. Dermed var Kalif 'Uthmans standardiserede Koran fuldstændig autentisk, og byggede på Profeten Muhammads skriftlige såvel som mundtlige overlevering.

Historiske fund af Koranen

Som sagt blev Koranen omhyggeligt nedskrevet af flere individer, som havde fået den dikteret direkte af Profeten Muhammad selv. Dette faktum kan støttes af de nyeste fund af tidlige Koran-manuskripter, som meget vel kan være fra Profeten Muhammads egen livstid. Men før jeg nævner netop sådan et fund, vil jeg sige endnu et par ord om artiklen "Was the Quran perfect preserved?". Med al respekt skal det nævnes at artiklen er meget inkonsekvent i forhold til referencer, og der står ikke hvem der har

skrevet artiklen. Der er tit forskellige og modstridende beretninger om forskellige begivenheder når man taler historie. Hvis man kun fremstiller et synspunkt på en historisk begivenhed, bør man i det mindste være konsekvent med sine referencer. Men artiklen nævner ingen referencer på de fleste passager der beskriver historiske begivenheder der, bl.a. ifølge andre beretninger, er kontroversielle, uhistoriske og ukorrekte. De få steder hvor referencer nævnes præsenteres de i meget korte passager og ude af kontekst. Jeg er ikke den der kan lide at give en hård dom, men jeg kan desværre ikke sige andet end det der mildt sagt er realiteten vedrørende denne artikel.

Det er også værd at nævne at hadith-samlingen Sahih Bukharis referencer ikke er endegyldige, medmindre de støttes af Koranens egne ord samt historiske fakta. Dette er princippet som Islams lærde har fremlagt angående en hadiths autenticitet. Hvis historiske fakta eller Koranen mod-siger noget der står i Sahih Bukhari eller en anden historisk bog, må man benægte det Sahih Bukhari eller den

pågældende bog siger om sagen. Historiske fund af dele af Koranen helt tilbage fra Profeten Muhammads tid har allerede styrket påstanden om, at den Koran vi har i dag er den samme som eksisterede i Profetens livstid eller kort efter hans død. Herimod har man ikke fundet de såkaldte 'autentiske versioner' artiklen taler om, som ifølge artiklen skulle være en anden Koran end den vi har i dag. I år 2015 på et universitet i Birmingham fandt man f.eks. større dele af Koranen som blev dateret til at være fra mellem år 568 og 645. Denne datering er blevet udført med en sikkerhed på mindst 95%. Fundet er således fra Profeten Muhammads egen livstid eller kort efter hans død i ca. år 632. David Thomas, professor i kristendom og islam ved Oxford Universitet siger om dette fund:

"They could well take us back to within a few years of the actual founding of Islam"

Ligeledes siger han:

"The parts of the Koran that are written on this parchment can, with a degree of confidence, be dated to less than two decades after Muhammad's

death”.

Og:

“These portions must have been in a form that is very close to the form of the Koran read today, supporting the view that the text has undergone little or no alteration and that it can be dated to a point very close to the time it was believed to be revealed.”

(BBC News, “‘Oldest’ Koran fragments found in Birmingham University”)

Så når historiske fund viser at de tidligste udgaver af Koranen var lig den Koran vi har i dag, er det et meget stærkere bevis end hvis man blot henviser til diverse beretninger (oven i købet uden referencer) uden at give et bevis fra historiske fund. Beretninger er aldrig bevis i sig selv, da der som regel er mange forskellige og tit indbyrdes modsigende beretninger om det samme emne.

Denne opdagelse har mødt modstand fra visse kristne prædikanter og missionærer. En af disse er Jay Smith. Som svar på denne opdagelse fremlægger Jay Smith en række punkter som, ifølge ham, skulle kunne modbevise

autenticiteten af disse tidlige fund fra Birmingham Universitet. Han argumenterer bl.a. for, at metoden benyttet til at datere disse fund ikke nødvendigvis er så sikker som man tror; at disse fund muligvis kan være fra enten før Profeten Muhammads tid eller langt efter hans tid; at der er andet forskning om andre Koran-fund i gang andre steder, resultaterne af hvilken vil blive publiceret i fremtiden, og som muligvis vil modbevise Birmingham-fundets konklusion; at der er ‘forskelle’ i Birmingham-fundets tekster vedrørende nummerering af vers, konsonanter, skrivestil osv.; at der muligvis har stået noget andet på de fundne tekster før deres nuværende tekst blev skrevet ned på dem; at læderet benyttet til at skrive på muligvis er fra en tidligere periode end den officielle datering; at David Thomas, professoren der optræder i BBC’s interview, ikke er en autoritet i Koran-manuskripter; og at han (Jay Smith) er i kontakt med andre autoriteter på området, som arbejder på andre Koran-Manuskripter, som muligvis vil modbevise Koranens autenticitet og entydighed (Jay Smith, BIRMINGHAM UNIVERSITY OLD QUR’ANIC FRAGMENTS (FROM THE

MINGANA COLLECTION)).

Kort sagt beviser Jay Smith intet, og prøver forgæves på at modbevise autenticiteten af et historisk fund, dateret og godkendt med den højeste præcision og nyeste teknologi, og hvis autenticitet er støttet af selv ikke-muslimske forskere.

Hvis der kan være minimale forskelle, er de som sagt kun i udtale eller grafisk form. Hvis det ikke var den samme Koran ville forskerne ikke have sagt, at det manuskript af Koranen som de har fundet fra Profeten Muhammads tid, stemmer overens med den Koran vi har i dag. Hvis der overhovedet var forskellige Koraner i dag, ville de sige at dette manuskript stemmer overens med 'nogle af Koranerne som vi har i dag'. Hvis der virkelig var forskellige versioner, ligesom der er forskellige versioner af Bibelen, ville det være meget lettere at bevise forskelle. I det tilfælde skulle forskerne nemlig blot lægge to forskellige Koraner foran verden og sige: 'Se her! Det er to forskellige versioner af Koranen!' I det tilfælde ville de spare islam-kritikere al den ledning rundt i alle mulige beretninger,

som modsiger historiske fund, for at bevise sin pointe.

Artiklen "Is the Quran perfect preserved?" argumenterer for, at en gruppe af Profeten Muhammads tilhængere, som var lærde i Koranen, blev forargede over Kalif Abu Bakrs beslutning om at nedskrive bestemte versioner af Koranen, og at de i protest derfor begyndte at nedskrive deres egne 'autentiske' versioner. Igen modsiger dette historiske fund. Hvor er disse versioner? Ifølge artiklen fik Kalif 'Uthman disse versioner brændt, hvorefter nogle af disse lærde tilhængere igen protesterede. F.eks. står der at 'Abdullah ibn Mas'ood protesterede imod Kalif 'Uthmans handling. Pudsigst nok nævner artiklen samtidigt at 'Abdullah ibn Mas'oods version på det tidspunkt allerede var kendt blandt mange muslimer. Hvorfor er der ingen af disse der videreførte denne version gennem deres slægt? Hvorfor lærte 'Abdullah ibn Mas'ood ikke denne version til sine børn, hvis han var så meget imod Kalif 'Uthmans version? Hvor står der at Kalif 'Uthman fik 'Abdullah ibn Mas'ood, hans familie og alle dem der kunne

hans version fængslet eller dræbt, så de ikke kunne videreføre hans version? Selv de største islam-kritikere taler sjældent om, at der er andre versioner af Koranen i dag end dem Kalif 'Uthman godkendte. Deres argumenter kredser hovedsageligt om tiden før Kalif 'Uthmans standardisering af Koranen. Hvis 'Abdullah bin Mas'ood og andre kendte en anden version af Koranen, ville det være meget let for dem at få den nedskrevet eller videreført igennem udenadslære, men vi finder ikke disse versioner i dag, hverken i form af skrift eller i form af udenadslære. Når Islam-kritikere påstår at der var andre versioner i Kalif 'Uthmans tid end den han standardiserede, og at andre tilhængere af Profeten støttede disse versioner, og var imod Kalif 'Uthmans version, så glemmer de, at Koranens overlevering fra starten af altid har været både skriftlig og mundtlig, gennem udenadslære. Man kan få fysiske manuskripter brændt. Men man kan ikke brænde noget ud af hukommelsen på folk. Artiklen "Was the Quran perfect preserved?" nævner at mange kunne 'Abdullah ibn Mas'oods version. Men vi ser ingen tegn på, at denne version blev videreført, hverken

gennem skrift eller udenadslære. Dette viser at hele denne beretning om en anden version udover Kalif 'Uthmans standardiserede version er en opdigtning, som ikke kan støttes af historien.

Islam-kritikere om Koranens autenticitet

I Koranen blev det allerede i den tidlige periode af Profeten Muhammads profetdømme profeteret, at Koranen ville blive beskyttet imod forandring. Der står:

“Sandelig, Vi har Selv åbenbaret formaningen, og Vi vil visselig Selv bevare den (mod fordærv og forglemmelse).” (Koranen, 15:10)

Dette vers blev åbenbaret i Mekka, og de fleste beretninger tyder på at det blev åbenbaret i den tidlige mekkanske periode. Med andre ord blev det åbenbaret i islams tidligste periode, hvor muslimerne var meget få og svage, og blev brutalt forfulgt af Mekkas magthavere. Det var bl.a. i denne periode, at Profeten Muhammad og resten af muslimerne blev isoleret og boykottet i She'be Abi Talib, et goldt og ufrugtbart område ejet af Profetens onkel Abu Talib, så ingen fødevarer

eller andre livsnødvendigheder kunne nå muslimerne i hele 3 år. Det var i denne periode at Profetens tilhængere blev brutalt myrdet, blot på grund af deres tro. Det var i denne periode at Profeten og resten af muslimerne og deres religion blev hånet og drevet spot med. Under disse omstændigheder meddelte Profeten gennem denne åbenbaring, at Koranens budskab ville blive beskyttet af Gud selv. Dette var umuligt at forudsige på sådan et tidspunkt, hvor både Islam og de få muslimer der var på jordens overflade meget let kunne udryddes. På dette tidspunkt var det umiddelbart umuligt selv at forudsige blot Koranens åbenbaringers fuldførelse, slet ikke for at tale om deres bevarelse gennem tiderne. Men vi ser, at ikke kun spredte islam sig efter dette, Koranen og dens budskab blev også beskyttet gennem tiderne. Den blev beskyttet i så høj grad at selv ikke-muslimske, kristne og de mest islam-kritiske forskere og lærde måtte indrømme at den Koran vi har i dag sandelig er den samme Koran der fandtes i Profeten Muhammads tid. Jeg vil nu fremlægge nogle eksempler på uddrag af sådanne lærde: Sir William Muir skriver:

“What we have, though possibly created and modified by (Prophet Muhammad) himself, is still his own”

Muir sætter her, på grund af sin kristne tro og mistro til islam, spørgsmålstegn ved at Koranen var en åbenbaring fra Gud til Profeten Muhammad, men indrømmer at den Koran vi har i dag er præcist den Koran Profeten Muhammad fremlagde for verden. Han skriver videre:

“We must upon the strongest presumption affirm that every verse in the Qur’an is a genuine and unaltered composition of Muhammad himself.”
Og:

“There is otherwise every security internal and external that we possess the text which Muhammad himself gave forth and used.”

Han fortsætter:

“and conclude with at least a close approximation to the verdict of Van Hammer that we hold the Qur’an to be as surely Muhammad’s words as the Muhammadans held it to be the word of God.” (Muir, taget fra: Ahmad 2004, s. 16)

En anden velkendt orientalist og

forsker i Koranen Theodor Nöldeke skriver:

“Slight clerical errors there may have been, but the Qur’an of Othman contains none but genuine elements, though sometimes in very strange order. Efforts of European scholars to prove the existence of later interpolations in the Qur’an have failed.” (“Encyclopaedia Britannica” under “Qur’an”, taget fra: Ahmad 2004, s. 17) Sir William Muir, som var en troende og aktiv kristen, går så vidt, at han erklærer den nuværende Korans autenticitet over de forskellige versioner af sin egen religions hellige skrift Bibelen: “To compare their pure texts with the various readings of our scriptures is to compare things between which there is no analogy.”

(Muir, taget fra: Ahmad 2004, s. 17)

Som opsummering på de forrige afsnit kan vi konkludere, at Koranen er blevet bevaret gennem både en mundtlig og en skriftlig videreførelse. Denne videreførelse har været konstant siden Profeten Muhammad. Ligeledes er der ingen solide historiske beviser på at der skulle være en anden version af

Koranen hverken før eller efter Kalif ‘Uthmans standardisering af Koranen. Dette gælder både i forhold til den mundtlige såvel som skriftlige overlevering af Koranen. Hvad angår den mundtlige overlevering er der kun bevis på én mundtlig overlevering af Koranen, som man i dag kender verden over. Hvad angår den skriftlige overlevering er der, som nævnt, fundet autentiske Koran-håndskrifter fra helt tilbage til Profeten Muhammads tid eller kort efter hans levetid.

Konklusion

Vi har i de forskellige afsnit af denne artikel set beviser på, at Koranen, både i ord og lære, er blevet bevaret fra Profeten Muhammads tid indtil den dag i dag. Vi kan dermed konkludere, at Koranen absolut er den samme Koran som blev åbenbaret til Profeten Muhammad, og at den derfor er fuldstændig autentisk.

Litteratur

1. Anonym, "Is the Quran perfect preserved?"

2. Bodil Ejrnæs, "Dødehavsrullerne – Indhold, historie og betydning", (Anis 2009)

3. Bodil Ejrnæs m.fl., "Dødehavsskrifterne og de antikke kilder om essæerne", 2. rev. udg., (Anis 2003).

4. Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad, "Introduction to the Study of the Holy Quran", (Islam International Publications Limited 2016).

5. Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad, "Tafseer-e-Kabeer - Bind 4 (Urdu)", (Nazarat Nashar-o-Isha'at Qadian 2004).

6. Jay Smith, "BIRMINGHAM UNIVERSITY OLD QUR'ANIC FRAGMENTS (FROM THE MINGANA COLLECTION)", http://www.google.dk/url?sa=t&crct=j&q=&csrc=s&source=web&ccd=6&ved=0ahUKEwjMlt3VyqLZAHVliywKHVrwBWYQFghJMAU&url=http%3A%2F%2Fwww.answering-islam.org%2Ffileadmin%2Fauthors%2Fsmith%2Fbirmingham_quran.pdf&usg=AOvVaw3Vy7juFRSYddhrR6GNXDmk.

7. Michael Zwettler, "The Oral Tradition of Classi-

cal Arabic Poetry – It's Character and Implications", (Ohio State University Press 1978).

8. New World Bible Translation Committee, "Bibelen – Ny verden oversættelsen", (Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania 2017).

9. "Oldest' Koran fragments found in Birmingham University", BBC News, <http://www.bbc.com/news/business-33436021>.

10. "Theodor Nöldeke", Gyldendals Den Store Danske, http://denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Sprog/Sprogforskere/biografier/Biografier_af_orientalist/Theodor_N%C3%B6ldeke.

11. "William Muir", "New World Encyclopaedia – Research begins here", [http://www.newworldencyclopedia.org/entry/William Muir](http://www.newworldencyclopedia.org/entry/William_Muir).

Ladies Only

Ladies Only er et åbent hus initiativ af kvinder til kvinder. Hver gang er der valgt et tema, som er omdrejningspunktet for arrangementet. Årets første LadiesOnly blev afholdt tirsdag den 15. maj 2018 og var med et fuldt hus intet mindre end en succes.

Temaet for aftenen var dialog og brobygning og i den anledning havde ahmadiyya menighedens kvindeorganisation inviteret tidligere politiker og nu foredragsholder, Özlem Cekic. Özlem var inviteret, bl.a. fordi hun i mange år har insisteret på dialog. Gennem initiativet dialogkaffe, har hun formået at bygge bro mellem mennesker ved at møde selv de, der har erklæret hende deres hadfulde modstand.

Dialog og brobygning har altid været en indgroet del af Ahmadiyya menigheden, og menigheden har altid åbnet moskeens døre for fx de mest islam kritiske stemmer. Netop disse møder skaber brobygning, fordi at mennesket møder mennesket og derigennem får nedbrudt nogle fordomme, hvorfor Özlems oplæg faldt i fin tråd med menighedens bidrag.

Programmet startede med en kort introduktion til moskeen, hvorefter Özlem fortalte om sine erfaringer og arbejde med det, der nu omtales som dialogkaffe. Afslutningsvis var der en masse spørgsmål til Özlem og hendes arbejde, og vi fik en god dialog ud af

det. Aftenen sluttede af med lidt forplejning, hvor samtalen fortsatte.

Jul og Jesus (as): Hvad er sammenhængen?

Gå ind i et indkøbscenter på denne tid af året, og du er sikker på at støde på den berømte sang "I'm Dreaming of a White Christmas", der spiller et sted i baggrunden. Efterhånden som temperaturer falder, er der nogle steder håb om en hvid jul - den perfekte scene til julemanden og hans slæde. Men julemanden er ikke kun begrænset til de snedækkede dele af verden. Han gør også sin vej til julefester på stranden med grill i Australiens varme den 25. december.

Årstiden er også højdepunkt for underholdningsverdenen med blockbuster film om Jesu fødsel eller julemanden, teatraliske spil og pantomimer. Midt iblandt travlheden med at forberede sig til julen er dette desuden den travleste tid for velgørende organisationer rundt omkring i verden, der fodrer og giver ly til de hjemløse.

Velgørhedsorganisationer spiller en afgørende rolle for at sikre, at ingen bliver ladet udenfor julen ved at levere gaver, mad og husly til de hjemløse, og denne velgørende indsats udvider sig også til de fattig-

domsramte nationer for at indsamle midler til dem. Langt det vigtigste aspekt ved julen er, at samles med familie og venner, selvom det betyder at rejse fra den anden side af verden til at være hos ens nærmeste og kære. Uanset familie-stridigheder eller uoverensstemmelser samler julens "ånd", nære og kære, og gør det muligt for alle, at samles i ét rum samtidigt for at nyde en traditionel julemiddag. Uanset om folk ved, hvad den egentlige betydning af julen faktisk er, er det en tid til at give og dele. Der sker meget omkring juleaften; men overvej for et stykke tid, hvad handler julen virkelig om?

Det første folk forbinder med jul er Jesus'(as) fødselsdag. Dog er Jesus'(as) eksakte fødselsdag blevet debatteret i årtier. Forskere og teologer, herunder pave Benedict XVI, er enige om, at Jesus(as) ikke blev født den 25. december. Man ville naturligvis henvende sig til skrifterne som et autoritativt dokument, men det problem vi står over for er, at der ikke er nævnt noget omkring Jesus'(as) fødselsdato værende den 24 eller 25. december, eller nogen anden dato i det Nye Testamente.

Det, vi finder i Det Nye Testamente, er spor om, hvornår Jesu fødsel måtte være sket. Lukasevangeliet belyser dette:

”I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord”

Ifølge ovenstående vers holdte hyrderne øje med deres får på tidspunktet hvor Jesus(as) blev født. Det er meget usandsynligt, at hyrderne ville have holdt øje med deres flok om natten i den kolde december måned, så det tyder på, at det sandsynligvis var i en varmere periode, og ikke i december måned. Med hensyn til dette skriver Albert Barnes, en amerikansk teolog fra det 19. århundrede, i sin kommentar:

“Det er sandsynligt, at vores Frelser blev født før den 25. december, eller før det vi kalder ’jul’. På det tidspunkt er det koldt, og især i de høje og bjergrige områder omkring Betlehem. Dog er den præcise tid for hans fødsel ukendt; der er ingen måde at fastslå det på.”

Mange andre bibelske kommentatorer antyder, at Jesus(as) fødsel fandt sted i den varme årstid. Den Hellige Koran belyser dette:

“Da kaldte (englen) hende fra (et sted) neden under hende: Vær ikke bedrøvet. Din Herre har frembragt en strøm (her på det lavtliggende sted) under dig. Og ryst palmetræets stamme mod dig, så vil det lade friske, modne dadler falde over dig. Spis og drik og køl (dit forgrædte) øje”

Disse vers om Jesus(as) fødsel nævner, hvordan Jomfru Maria drog fordel af skyggen under et daddeltræ under fødslen, og Gud sørgede for dadler, som hun spiste; Dette ville ikke være muligt i december, da dadlerne ikke er modne på dette tidspunkt.

Spørgsmålet opstår dermed, at hvis den 25. december ikke er Jesus’(as) fødselsdag, hvordan og hvornår drog juleferier og juletraditioner ind i kristendommens fold?

Historiske beviser oplyser, at “års-

gen til, at julen kom til at blive fejret den 25. december, er usikker; dog er det formentligt nok fordi, at de tidlige kristne ønskede datoen til at falde sammen med den hedenske romerske festival, der markerer 'den ubesejrede sols fødsel' (natales solis invicti); denne festival fejrede vintersolhvervet, når dagene igen begyndte at blive lange og solen begyndte at klatre højere op i himlen."

Som forsker David Ingraham skriver: "I 375 e.kr. meddelte kirken, at Kristi fødsels var blevet opdaget, at være den 25. december. Denne dato var uden bibelske eller historiske grunde, men blev officiel af hensyn til bekvemmeligheden, således at fejringen af Kristi fødsel kunne fusioneres med hedenske festligheder på denne årstid."

Julefestivalen blev simpelthen assimileret af kirken via en synkretisk proces udelukkende til deres eget formål, og blev hævdet som et tidspunkt for Jesus(as) fødsel og blev fejret i overensstemmelse hermed. The New Catholic Encyclopedia siger,

"Julen opstod på et tidspunkt, hvor sol-kulten var særlig stærk i Rom. Denne teori finder støtte hos nogle af kirkefædrene, og er i kontrast med Kristi fødsel og vintersolhverv. Skønt udskiftningen af jul med den hedenske festival ikke kan bevises med sikkerhed, forbliver det den mest plausible forklaring på datoen for julen."

Julen begyndte i Rom med Jesus(as) fødselsdag og traditionerne for Saturnalia og Yule festlighederne blev ændret og gradvist spredt over hele kloden. Alle populære former for juletraditioner som juletræet, mistelten, gaver og julemanden har alle en historisk baggrund i de hedenske skikke.

Mange individer ser jul som en religiøs festival, hvor familier samles og fejrer, men der er ingen reel forbindelse mellem jul og Jesus(as) overhovedet. Julen er dog blevet etableret i århundreder, meget populær, sjov og sådan en dybtgående tradition for folk, at det ville være svært for dem at opgive eller stoppe med at fejre det.

Selv historien om Julemanden er blevet drøftet, især om det er skadeligt for børn, at lyve om julemanden. Skrifter i "The Lancet Psychiatry" af psykolog Christopher Boyle og forsker Kathy McKay siger, at historien kan føre til mistillid: "Hvis de er i stand til at lyve om noget så specielt og magisk, kan de så påberåbe sig til at fortsætte som sandhedens og visdommens vogtere?".

Mens der er forskellige synspunkter hos forældre, når det kommer til at forklare julens oprindelse til børn, kan de fleste forældre overse tingene. Pointen er, at hvis alt omkring jul, inklusivt Jesus'(as) fødsel, ikke er korrekt; kan børn vokse op og betvivle deres tro og stille spørgsmålstejn ved, hvad sandheden er. Fra et religiøst perspektiv kan dette ses som en hård test af ens tro, især fordi fejringerne som julen ikke stemmer overens med den bibelske beretning og ikke kan opfattes som virkelighed.

Uanset populariteten af juleferier den 24 eller 25. december, er problemet, at der ikke er nogle teologiske

beviser i hverken de gamle bibelske dokumenter eller skrifter for at understøtte dets sammenhæng med Jesus(as). Jesus(as) observerede hverken jul eller lærte andre at observere det.

Jesus(as) blev sandelig født til sin fromme mor, Maria i form af en mirakuløs jomfrufødsel og kom til jorden med et formål. At reflektere over formålet med Jesus(as) komme til jorden og hans mission, lærer vi fra Det Nye Testamente, at Jesus(as) var en hengiven tilhænger af Det Gamle Testamente, der var imod afgudsdyrkelse, derfor forekommer det meget usandsynligt, at Jesus(as) nogensinde ville ønske sine tilhængere at tilbede ham som et afgudsbillede efter sin død.

"Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde."

Dette vers i Matthæusevangeliet fortæller os, hvordan Jesus(as) var en hengiven tilhænger af loven af Det Gamle Testamente, som advarede

mod at vedtage hedenske tilbedelsesskikke til ære for ham.

Fejringen af jul i nogle dele af verden som en fest i overdreven overbærenhed er bestemt ikke, hvad Jesus(as) kan have vejledt sine tilhængere om at gøre. Julen er dog fortsat blive fejret uden en pause for at overveje dets eksakte oprindelse eller sande betydning. Dog er der gode ting, der opstår i festligheden i mange lande, såsom velgørende indsats for at fodre og støtte de hjemløse og at gøre gode gerninger, som Jesus(as) ydmygt lærte.

Denne festlige årstid er en god tid til at reflektere over Jesus(as) missions sande formål og liv på jorden for at opfylde og vejlede folk til at følge den mosaiske lov og samle Israels tabte stammer. Samtidig vejledte Jesus(as) også folk om fremtidens profetier, især i forbindelse med hans andet komme, den lovede Messias.

Som tilhængere af denne sande lovede Messias(as) føler vi, at det er pålagt os at formidle budskabet om,

at den lovede Messias(as), Mirza Ghulam Ahmad(as) er kommet.

Den lovede Messias(as) siger:

“Jeg fortæller dig sandeligt, at de, der blev genoplivet af Messias(as) [Jesus], er døde, men den, som vil drikke af det bæger, som er blevet bevilget mig, vil aldrig dø. Hvis der er nogen andre, der også kan udtale sig disse livsgivende ord, som jeg taler og forkynde sådan visdom som jeg, så er du fri til at konkludere, at jeg ikke er kommet fra Gud, den Almægtige. Men hvis denne visdom og forståelse - der tjener som livets vand for dem, hvis hjerter er døde - ikke kan anskaffes fra nogen anden kilde, har du ingen undskyldning for forbrydelsen i, at have afvist dette springvand, der er åbnet fra himlen. Ingen på jorden kan stoppe det.”

1.Pollak, S. (2017). Pope Benedict Disputes Jesus' Date of Birth | TIME.com. [online] TIME.com. Available at: <http://newsfeed.time.com/2012/11/22/pope-benedict-disputes-jesus-date-of-birth/>

2.Lukasevangeliet, 2:8

Fader jul og Burqa forbud

A woman wearing a black burqa is walking away from the camera on a gravel path in a park. She is carrying a light-colored shoulder bag. In the background, there are green trees, a wooden bench, and a body of water.

Endnu et europæisk land har stemt for at forbyde niqab – ansigtet dækket af nogle muslimske kvinder. Nu går Danmark sammen med Frankrig, Tyskland og Belgien, der træder i kraft 1. august i år.

Endnu et europæisk land har stemt for at forbyde niqab - ansigtet dækket af nogle muslimske kvinder. Nu går Danmark sammen med Frankrig, Tyskland og Belgien med et skridt, der trådte (red.) i kraft 1. august i år.

Retorikken er som sædvanlig, at dette træk ikke er rettet mod nogen religion. Tørklæder, turban'er og jødiske kalotter tillades stadig at blive båret, og loven tillader folk at dække deres ansigter til et 'genkendeligt formål'. Så er cykelhelme og tøj, der giver dækning i koldt vejr, stadig tilladt. Sidstnævnte er en klog undtagelse, da vintertemperaturerne i København kan variere mellem 0 og 2 grader Celsius. De, der bryder loven, kan idømmes bøde på 1.000 kroner for den første lovovertrædelse, og gentagne lovovertrædere kan blive udsat for bøder på op til 10.000 kroner eller en fængselsstraf på op til seks måneder. Lovgivningen blev foreslået af landets midt-højre regeringskoalition med 75 danske parlamentsmedlemmer, der godkendte loven, 30 imod og 74 ikke deltagende.

De der har overvåget europæisk forkærlighed for burqa-forbud, vil

ikke være overrasket over at vide, at statistikker tyder på, at de fleste muslimske kvinder i Danmark ikke bærer fuldt ansigtsdækkende slør med tal fra 100 til 200. [1]

Der er ikke noget krav i islam for kvinder at bære niqab. Den Hellige Koran formaner kun kvinder til at dække deres hoveder og at klæde sig anstændigt:

”Og sig til de troende kvinder, at de skal sænke (beherske, red.) deres blikke og bevare deres dyd, og ikke åbenbare deres (naturlige og kunstige) skønhed, undtagen hvad der er åbenbar af den, og at de skal trække deres hoveddække sammen om deres bryst.” [2]

Sproget i debatten er sigende, og synes at fokusere mindre omkring frygt for terrorangreb af dem klædt i burqa'er, som det ofte har været tilfældet, og mere omkring hvad sløret repræsenterer for dets modstandere. Retorikken omkring dette forbud synes at være mindre om integration af samfund og mere om, hvad burqa betyder for andre.

Ifølge justitsminister Soeren Pape Poulsen er sådanne slør “respek-

tløse” for samfundet. “Med et forbud mod at dække ansigtet tegner vi en linje i sandet og understreger, at vi i Danmark viser hinanden tillid og respekt ved at mødes ansigt til ansigt.” [3]

Interessant nok forbyder loven også ’falske skæg’. Hvor ironisk, at danskerne skal forfølge politikker, der synes at give genklang fra talebanske tvangstanker om mandlige ansigtshår. Måske skal vi her stoppe op et øjeblik og overveje situationen for de mange julemænd i december, som nu kunne blive udsat for nedværdigelsen at få deres skæg trukket af foran skrigende småbørn.

Folketinget skal også overveje, om det bliver det første land, der forbyder drenge at blive omskåret, efter at en begæring har tvunget lovgivere til at debattere spørgsmålet.

Borgerens andragende kræver indførelse af en minimumsalder på 18 år til omskæring for at beskytte »børns grundlæggende rettigheder«.

Ifølge Naser Khader, talsmand for menneskerettigheder og juridiske anliggender for det konservative parti, “Det vil sætte børns rettigheder foran deres forældres

religiøse rettigheder”:

“For mig er det vigtigste børnenes rettigheder. Vi har været et foregangsland på mange andre områder, fx ved homoseksuelles rettigheder har vi været ’first mover’, og det har vi været stolte af.” [4]

Så i Danmark ser det ud til, at rettighederne til drengebørn og homoseksuelle skal beskyttes, men en kvindes ret til at vælge, hvad hun bærer og hvordan hun klæder sig er bevaret for politikere?

Det er svært ikke at undre sig over betydningen af målretningen af en ’dress code’ for relativt få muslimske kvinder. Kunne det her være mindre om at beskytte os alle mod terrorhandlinger eller bekymringer over manglende social integration, og mere om at fjerne fra samfundet enhver åbenlys muslimsk identitet? Sløret i de fleste af dens former, engang et ikon for kvindelig ærbarhed, er stort set faldet af de fleste andre trosretninger og er nu et stærkt symbol på islamisk identitet. Den nuværende europæiske besættelse af dem, der stadig vælger at bære slør, minder om de foranstaltninger, der blev truffet mod mus-

limer i Spanien mellem det femtende og sekstende århundrede.

I sin fremragende redegørelse for de sidste år med forfølgelse, som muslimer i Spanien står overfor, hans tid, skriver Carr: "Den 29. juli 1513 fordømte et dekret det faktum, at Morisca (muslimer tvunget til at konvertere til kristendommen) fortsatte med at 'gå med deres ansigter dækket' og gav den kvindelige befolkning en toårig henstandsperiode for at lade deres almafafas slide ud. Efter det ville enhver kvinde, der blev set med sit ansigt dækket, blive udsat for en eskalerende række straffe fra konfiskation af den overtrædende beklædningsgenstand ved første lovovertrædelse, til piskning og forvisning. [5]

I disse tider med skrøbelig global sikkerhed er det afgørende, at vi ikke tillader politikere at bruge tro til at skabe splittelse i samfundet. Et blik på europæisk historie bærer vidnesbyrd om de ødelæggende konsekvenser af at forbyde åbenbare fremvisninger af religiøs identitet, konsekvenser der fortsat har følgevirkninger til i dag.

Mere om forfatteren: Redaktør af Boganmeldelsesafsnittet Gennemgang af religioner . Klinisk psykolog. Leder af Ladies Production Team Muslim Television Ahmadiyya International (MTA).

[1] (https://hum.ku.dk/faknyt/nyheder_fra_2010/2010/brugen-af-niqab-og-burka.pdf

[2] Holy Qur'an, Ch.24: V.32

[3] https://www.huffingtonpost.co.uk/entry/denmark-full-face-veil-ban_us_5a7b778ae4b0c6726e0f0ba6

[4] <https://www.independent.co.uk/news/world/europe/denmark-boyhood-circumcision-petition-danish-parliament-debate-a8381366.html>

[5] Mathew Carr, Blod og Tro, Udrensning af Muslimske Spanien, 1492-1614, (2017), s. 94.

Muslimer for fred på folkemøde Bornholm 2018

I dagene 14-17. juni 2018 deltog Muslimer For Fred i folkemødet på Bornholm. Ligesom sidste år havde vi et telt, som blev rigt besøgt. Forbi-passerende tog imod vores foldere i stort omfang mens der konstant hele folkemødet igennem var folk der stoppede op og kom indenfor til spørgsmål og gode samtaler.

Særligt nogle af vores events med oplæg var velbesøgt, så meget at vi måtte hive teltvægge ned for at gøre plads til så mange som muligt. Og der

blev svaret på spørgsmål af oplysende karakter såvel som de mere kritiske af slagsen.

Der var også gode samtaler og dialog med vores nabolte. Bl.a. kristne organisationer havde et telt lige ved siden af, og en ateistisk organisation længere henne. Der var en rigtig god stemning i vores hjørne af folkemødet med de forskellige trostelte.

En detalje var, som flere folkemødedeltagere gjorde os opmærksomme på, og som vi også selv bemærkede,

at der foruden os ikke syntes at være andre muslimske organisationer repræsenteret på folkemødet. Der var naturligvis enkelte muslimske gæstebolægsholdere i enkelte telte, men ingen organisationer med deres telte.

Enkelte forbipasserende gav da også udtryk for negative holdninger til muslimer og islam. Derfra havde vi samtaler om det. De fleste af disse besøgende så ud til at gå derfra med et mere nuanceret syn på emnerne, og de som ikke gjorde, havde i hvert fald med vores tilstedeværelse og samtaler fået mulighed for nogle flere perspektiver på emnet.

Det var for os en ganske vellykket deltagelse på folkemødet 2018. Og en særlig begivenhed dette år var, at eid-dagen efter ramadhan i år faldt under folkemødet, hvorfor den lille

gruppe frivillige i Muslimer For Fred også havde en lidt anderledes eid-gudstjeneste lørdag formiddag i det lille lejede hus på det sydlige Bornholm, inden de tog ind og delte ud af kærlighed og dialog på Folkemødet.

Omskæring af drengebørn - I overensstemmelse med den hippokratiske ed

Den hippokratiske ed, der er tages af læger, som lover at opretholde den under alle omstændighederne omfatter ordene "Jeg vil ikke volde nogen skade". Denne del af eden har helt sikkert været taget op i den seneste tid i forbindelse med forslaget om at forbyde omskæring af unge drengebørn. Ifølge nogle rapporter har mange læger her i landet støttet dette forslag. Lad mig dog bringe det til læserne og lægernes opmærksomhed, som måske ikke er bekendt med en anden del af den samme ed, som tydeligt siger: "Jeg vil forhindre sygdom, når end jeg kan, for forebyggelse er bedre end at helbrede". Der har for nyligt været meget diskussion omkring dette emne, hvor flere Folketingsmedlemmer også har deltaget i debatten. Dog, med al respekt, er jeg lidt skuffet over argumenterne og beviserne fremlagt af dem. Et "wiki"-link eller subjektive artikler kan næppe betragtes som et bevis, uanset hvor mange gange en person kan gentage, "der er simpelthen ingen fordele ved omskæring". Tværtimod, medicinske data, statistikker, systematiske vurderinger af tilfældige kontrollerede forsøg, uden tvivl de stærkeste form for medicinske beviser, viser et andet billede. Det er en ren vel-

signelse at have venner og bekendte på det medicinske område, som har delt et hav af viden med mig omkring dette emne. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til udtrykke min taknemmelighed for hver enkelt af dem. Lad os nu se på nogle statistikker og numre. En oftest citeret videnskabelig artikel, offentliggjort i en af de mest anerkendte medicinske tidsskrifter i verden rapporterer at omskæring af drengebørn beskytter mod en række sundhedsproblemer, herunder kræft i kønsorganerne, og en risk/benefit-analyse konkluderer, at fordelene ved drenge omskæring overstiger dets risici med 100 til 1. Analysen viste, at halvdelen af alle uomskårne mænd vil opleve en skadelig sygdom som et resultat af deres forhud.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pub-med/24702735/>

Drenge omskæring beskytter mod flere seksuelt overførte infektioner, såsom syfilis, genital herpes (HSV-2), Blød Chanker (Ulcus Molle) og human papillomavirus (HPV). Drenge-omskæring giver over 60% beskyttelse mod HIV. Tre store tilfældige kliniske forsøg udført i det Subsahariske Af-

rika viste konsekvent, at omskæring af drenge gav et højt niveau af beskyttelse mod HIV-infektion.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0025619614000366?via=ihub>
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pub-med/11089625>

Drenge omskæring beskytter også mod peniskræft og i mindre grad, prostatakkræft. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3734995/> Desuden reducerer drengeomskæring risikoen for kræft hos en mands seksuelle partner. En metaanalyse af 14 undersøgelser bekræftede, at drengeomskæring var forbundet med stærk beskyttelse mod livmoderhalskræft.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pub-med/19126309> <https://srh.bmj.com/content/familyplanning/35/1/5.full.pdf>

Nogle mennesker vil hævde, at nogle af disse undersøgelser blev gennemført i dele af Afrika eller i underudviklede lande. Dog er virkeligheden, at vi står over for lignende problemer i den vestlige verden. Statens Serum Institut anslog i 2016, at kønssygdomme

er i kraftig stigning og er mere end seksdobbelte siden 2005 til 2015. Og Tallene er ikke faldende med henblik på undersøgelser foretaget i 2017. På forsiden af Ugeskrift for Lægers udgave i maj 2018 stod der skrevet, at vi har en "ny epidemi for seksuelt overførte sygdomme". HPV (human papillomavirus) er en anden meget hyppig virus, der findes blandt folk i Danmark. Omskæring kan være en stor faktor i kontrollen, hvis ikke reduktionen af nogle sygdomme betydeligt.

<http://nyheder.tv2.dk/samfund/2018-05-16-sexsygdomme-i-kraftig-stigning-det-er-dybtforuroligende>

Ifølge data offentliggjort i februar 2018 fra Kræftens Bekæmpelse diagnosticeres 375 kvinder hvert år i Danmark med livmoderhalskræft, og 100 dør hvert år. det er velkendt, at HPV er en direkte årsag til livmoderhalskræft (forårsager 99.7% af al livmoderhalskræft) samt anal-, penis-, oropharynx-, vaginal- og vulvakræft. I modsætning til påstande om, at drengeomskæring er en lemlæstelse, er det bevist i en række

pålidelige videnskabelige undersøgelser at det reducere spredningen af kræftfremkaldelig HPV. Dregeomskæring er derfor et væsentligt supplement til uddannelse, kondom brug og vaccination for at reducere den nationale og internationale byrde af morbiditet og dødelighed mod sygdomme som HPV og HIV.

<https://www.cancer.dk/hpv-vaccine/noegletal-om-hpv-vaccinen/> <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2376782/>

Bortset fra de ovennævnte infektioner har urinvejsinfektioner blandt uomskårne mænd simpelthen ingen aldersgrænse. Urinvejsinfektioner er hyppigst og alvorlige i i løbet af de første seks måneder af ens liv. Neonatal omskæring giver omfattende beskyttelse mod risiko for urinvejsinfektion hos nyfødte.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16140703> http://pediatrics.aappublications.org/content/116/3/644?sso=1&sso_redirect_count=2&nfstatus=401&nftoken=00000000-0000-0000-0000-000000000000&nfstatu

sdescription=ERROR%3A No local token&nfstatus=401&nftoken=00000000-0000-0000-0000-000000000000

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23201382> <https://www.science-direct.com/science/artic>

De hævdede at omskæring i barndommen er lettere, billigere, mere bekvem, involverer lokal (snarere end risiko for generel) anæstesi og er forbundet med hurtigere helbredelse og et bedre kosmetisk resultat.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22373281> <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3359221/>

Væsentlige komplikationer efter omskæring hos både spædbørn og voksne er yderst sjældne. De fleste af bivirkningerne er tekniske, mindre og kan let behandles. En undersøgelse af 1.400.920 mænd, der gennemgik omskæring, viste, at effekten af en bivirkning efter omskæringen var lidt mindre end 0,5% i barndommen.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4578797/>

Forældreansvar kræver, at forældrene træffer beslutninger for deres børns velfærd. Dette inkluderer beskyttelse mod infektioner og kræftformer. At vente indtil ungdomsårene eller voksenalderen for at gøre det muligt for en mand at bestemme selv, berører ikke blot en ung mand fordelene af proceduren i hans barndom og tidlig ungdom, men udsætter ham også for højere risiko for komplikationer og ulemper.

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4978617/>

Spædbarns drengeomskæring er både etisk og juridisk, og støttes af De Forenede Nationers Konvention om Barnets Rettigheder. Det er blevet hævdet, at artikel 24(3), i FN's Konvention om Barnets Rettigheder (UNCRC) kan fortolkes som en bemyndigelse til omskæring, da ikkeomskæring af drenge er blevet betragtet skadeligt for deres helbred. Ved at studerer påvirkningen af infantil drengeomskæring på samfundet og individet, især ved at betragte sandsynligheden for negative komplikationer, bliver det klart, at denne praksis ikke krænker nogle menneskerettigheder, tværtimod.

https://www.stonybrook.edu/com-mcms/bioethics/_pdf/TheEthicsofCircumcisionofMaleInfants.pdf

Endelig, er det en almindelig praksis i Danmark for forældrene at træffe beslutningen om at få mandlerne af deres unge børn fjernet, hvilket forresten kan let behandles med antibiotika. Der er ikke en skygge af tvivl i dette faktum, at mandler spiller en meget mere betydningsfuld rolle i en persons liv og helbred i forhold til forhuden. "Risiciene" for drengeomskæringer er i høj grad fremhævet, selv om ovenstående undersøgelser bekræfter at disse er ekstremt sjældne. Men tonsillektomi har sine egne risici og komplikationer, mange flere og meget mere alvorlige end dem forbundet med omskæring.

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/jpc.13745>

Mit enkle spørgsmål er, hvorfor være så selektiv? Omskæring af drenge er ikke engang en fælles praksis her. Ifølge logikken i dette forslag - bør ikke praksissen med at fjerne børns mandler "uden deres samtykke", hvilket nemt kan behandles med antibiotika, og som spiller en langt større rolle i

deres liv og helbred behandles først? Bør ikke sådanne forældre straffes, der udfører og accepterer sådan en procedure? Jeg foreslår slet ikke, at de burde straffes, da jeg tror på, at de som forældre har retten til at træffe velinformerede beslutninger omkring deres børns velfærd. Hos mig, antyder logikken i dette lovforslag at praksissen af tonsillektomi på børn bør behandles først, da det er langt mere almindeligt praktiseret her. Hvis debatten var ensidig, og der kun var beviser for "risici" mht. Til drengeomskæring, ville jeg ikke have noget problem med at acceptere denne holdning og faktisk støtte dette lovforslag. Dette er dog slet ikke tilfældet. De medicinske beviser, der støtter drengeomskæring, ikke kun som en almindelig praksis, men i spædbarnsalderen taler for sig selv og at ignorerer dette kan ikke betegnes som andet end ren uvidenhed. Lad os ikke glemme den hippokratiske ed, som læger lover at opretholde og leve ved, "Jeg vil forhindre sygdom, når end jeg kan, for forebyggelse er bedre end at helbrede."

Artiklen er taget fra *Review of Religion*, og blevet oversat til dansk af Balaj Mahmood

Aktiv Islam

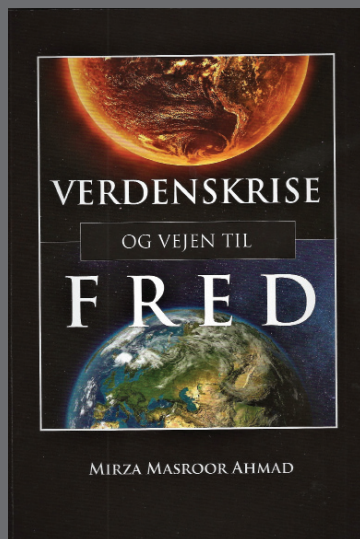

DIT FEEDBACK ER VIGTIGT FOR OS!

Skriv til os hvis du har kommentarer,

feedback eller forslag på:

kontakt@aktivislam.dk

Verden oplever nogle svære, turbulente tider. Næsten hver uge fortsætter den globale økonomiske krise med at manifestere nye og alvorligere farer. Lighederne med perioden før Anden Verdenskrig bliver fortsat citeret, og det synes klart, at de politiske og økonomiske begivenheder bevæger verden i retning af en rædselsvækkende tredje verdenskrig i et hidtil uset tempo.

I denne bog advarer Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad, overhoved for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed, om de nært forestående farer, og hvordan verden kan afværge katastrofen og i stedet navigere mod fred.

Bogen kan læses online på www.aktivislam.dk

“En sand muslim kan aldrig hæve sin stemme i had mod sine medborgere, eller for den sags skyld mod den ledende myndighed eller tidens regering. Det er en sand muslims ansvar, at han skal forblive loyal og fuldt ud overholde lovgivningen i det land, hvor han er en borger.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Ved åbningen af Vesteuropas største moske, London 2003

Aktiv Islam er Danmarks første islamiske magasin, som udkom første gang i 1959. Magasinets formål er at behandle emner knyttet til religion generelt og til islam og muslimer specifikt. Det forsøger at henvende sig til den almindelige dansker, muslim som ikke-muslim, på en let forståelig måde. Der udgives i dag 4 numre årligt og på hjemmesiden kan du læse de fleste numre, som er udkommet igennem årene.

Ønsker du at abonnere på Aktiv Islam, kan du henvende dig på tlf. Nr.: +45 36 75 35 02, eller på email: kontakt@aktivislam.dk.